

“Draw Near unto Me”

By President Henry B. Eyring
Second Counselor in the First Presidency

„Közeledjetek hozzám”

Henry B. Eyring elnök
második tanácsos az Első Elnökségben

April 2025 general conference

Jesus Christ loves each of us. He offers us the opportunity to draw closer to Him.

My dear brothers and sisters, it is a joy for me to be with you in this general conference of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. This is His Church. We are gathered in buildings and homes all over the world in His name.

We take His name upon us when we enter His kingdom by covenant. He is the resurrected and glorified Son of God. We are mortals, subject to sin and death. Yet, in His love for each of us, the Savior invites us to come closer to Him.

Here is His invitation to us: “Draw near unto me and I will draw near unto you; seek me diligently and ye shall find me; ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you.”

There are times we feel close to the Savior Jesus Christ. And yet, sometimes during our mortal trials, we feel some distance from Him and wish for an assurance that He knows what is in our hearts and loves us as individuals.

The Savior’s invitation includes the way to feel that assurance. Draw near Him by always remembering Him. Seek Him diligently through scripture study. Ask through heartfelt prayer to Heavenly Father to feel closer to His Beloved Son.

There is a simple way to think about it. It is what you would do if you were separated for a

Jézus Krisztus mindegyikünket szeret. Felkínálja nekünk a lehetőséget, hogy közelebb kerülünk Őhöz.

Szeretett fivéreim és nővéreim! Örömömre szolgál veletek lenni Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyházának ezen az általános konferenciáján. Ez az Ő egyháza. Az Ő nevében gyűltünk össze épületekben és otthonokban világszerte.

Magunkra vesszük az Ő nevét, amikor szövetség által belépünk az Ő királyságába. Ő Isten feltámadt és megdicsőült Fia. Mi halandók vagyunk, kitéve a bűnnek és a halálnak. Mégis, mindegyikünk iránt való szeretetében, a Szabadító hív minket, hogy kerülünk közelebb Őhöz.

Így szól hozzánk intézett hívása: „Közeledjetek hozzám, és én közeledni fogok hozzátok; keressetek engem szorgalmasan, és meg fogtok találni; kérjétek, és adatik nektek; kopogtassatok, és megnyitatom nektek.”

Vannak időszakok, amikor közel érezzük magunkat a Szabadító Jézus Krisztushoz. Mégis, halandó megpróbáltatásaink során olykor némi távolságot tapasztalunk Közte és köztünk, és bizonyosságra vágyunk azt illetően, hogy Ő tudja, mi van a szívünkben, és hogy egyenként szeret minket.

A Szabadító hívása önmagában is utat jelent ahhoz, hogy szert tegyünk erre a bizonyosságra. Közeledjetek Hozzá azáltal, hogy mindig emlékeztek Őrá. Keressétek Őt szorgalmasan szentírás-tanulmányozás által. Szívből jövő imán keresztül kérjétek Mennyei Atyától, hogy közelebb érezhessétek magatokat az Ő Szeretett Fiához.

Van egy egyszerű módja annak, miként gondoljunk erre. Ez az, amit tennétek, ha számotokra

time from dear friends. You would find a way to communicate with them, you would cherish any message you received from them, and you would do all you could to help them.

The more that happened, the longer it lasted, the deeper the bond of affection would be strengthened, and you would feel yourself drawing ever nearer. If much time passed without the cherished communication and the opportunity to help one another, the bond would weaken.

Jesus Christ loves each of us. He offers that opportunity to draw closer to Him. As with a loving friend, you will do it in much the same way, by communicating through prayer to Heavenly Father in the name of Jesus Christ, listening for cherished guidance from the Holy Ghost, and then serving others for the Savior cheerfully. Soon you would feel that blessing of drawing nearer to Him.

In my youth, I experienced the joy of coming closer to the Savior—and of His coming closer to me—through simple acts of obedience to the commandments. When I was young, the sacrament was offered during an evening meeting. I can still remember one specific night, more than 75 years ago, when it was dark and cold outside. I remember a feeling of light and warmth as I realized that I had kept the commandment to gather with the Saints to partake of the sacrament, covenanting with our Heavenly Father to always remember His Son and keep His commandments.

At the end of the meeting that night, we sang the hymn “Abide with Me; ’Tis Eventide,” with the memorable words “O Savior, stay this night with me.”

These words brought an overwhelming sense of the Spirit to me, even as a young boy. I felt the Savior’s love and closeness that evening through the comfort of the Holy Ghost.

Years later I wanted to rekindle the same feeling of the Savior’s love and the closeness I had felt to the Lord during that sacrament meeting in my youth. So I kept another simple commandment: I searched the scriptures.

In the book of Luke, I read of the third day after His Crucifixion and burial, when faithful servants had come, out of love for the Savior, to

kedves barátoktól kellene elválnotok egy időre. Megtalálnátok a módját, hogy tartsátok velük a kapcsolatot, nagy becsben tartanátok a tőlük kapott üzeneteket, és minden tőletek telhetőt megtennétek, hogy segítsetek nekik.

Minél többször, minél hosszabban kerülne erre sor, annál erősebbé válna a szeretetlél kötélek, és éreznék, amint egyre közelebb kerültek hozzájuk. Ha sok idő telne el a becsben tartott kapcsolattartás és egymásnak való segítségnyújtás lehetősége nélkül, akkor a kötélek meggyengülne.

Jézus Krisztus mindegyikünket szeret. Felkínálja a lehetőséget, hogy közelebb kerüljünk Őhöz. Ti szinte ugyanazt fogjátok tenni, mint egy szerető baráttal: Jézus Krisztus nevében a Mennyei Atyához intézett imán keresztül tartjátok a kapcsolatot, odafigyeltek a Szentlélektől érkező becses útmutatásra, és szívesen szolgáltak másokat a Szabadítóért. Hamarosan érezni fogjátok az abból adódó áldást, hogy közelebb kerültek Őhöz.

A parancsolatoknak való engedelmesség egyszerű cselekedetei által már fiatalon megtapasztaltam az abból származó örömet, hogy közeledtem a Szabadítóhoz és Ő is közeledett hozzám. Fiatalkoromban este volt az úrvacsorai gyűlés. Még mindig emlékszem egy bizonyos estére, több mint 75 évvel ezelőttről, amikor odakint sötét és hideg volt. Emlékszem a világosság és melegség érzésére, amint felismertem, hogy betartottam a parancsolatot, miszerint gyűljünk egybe a szentekkel, és vegyünk az úrvacsorából, szövetséget kötve Mennyei Atyánkkal, hogy mindig emlékezzünk az Ő Fiára és betartjuk a parancsolatait.

Az aznap esti gyűlés végén elénekeltük a Maradj velem, az est leszállt című himnuszt, melyben ezek az emlékeztető szavak szerepelnek: „Ó, Jézus, maradj énvelem ezen az éjjelen!”

E szavak hatására már kisfiúként is elsöprő erővel hatott rám a Lélek. Azon az estén a Szentlélek nyugalma keresztül éreztem a Szabadító szeretetét és közelségét.

Évekkel később újra fel szerettem volna éleszteni a Szabadító szeretetének és az Úrhoz való közelségnek ugyanazt az érzését, amelyet fiatalkoromban tapasztaltam azon az úrvacsorai gyűlésen. Így hát egy másik egyszerű parancsolatot is betartottam: kutattam a szentírásokat.

Lukács könyvében olvastam a Szabadító keresztre feszítése és temetése utáni harmadik napról, amikor is az Iránta való szeretetből hithű

anoint His body. When they arrived, they found the stone rolled away from the tomb and saw that His body was not there.

Two angels stood by and asked why they were afraid:

“Why seek ye the living among the dead?

“He is not here, but is risen: remember how he spake unto you when he was yet in Galilee,

“Saying, The Son of man must be delivered into the hands of sinful men, and be crucified, and the third day rise again.”

That evening at dusk, two disciples walked from Jerusalem on the road to Emmaus, and the resurrected Lord appeared to them and walked with them.

The book of Luke allows us to walk with them that evening:

“And it came to pass, that, while they communed together and reasoned, Jesus himself drew near, and went with them.

“But their eyes were holden that they should not know him.

“And he said unto them, What manner of communications are these that ye have one to another, as ye walk, and are sad?

“And the one of them, whose name was Cleopas, answering said unto him, Art thou only a stranger in Jerusalem, and hast not known the things which are come to pass there in these days?”

They told Him of their sadness that Jesus had died when they had trusted He would be the Redeemer of Israel.

There must have been affection in the risen Lord's voice as He spoke to these two sorrowful and mourning disciples.

As I continued to read, there came these words that warmed my heart, just as I had felt when I was a little boy:

“And they drew nigh unto the village, whither they went: and he made as though he would have gone further.

“But they constrained him, saying, Abide with us: for it is toward evening, and the day is far spent. And he went in to tarry with them.”

The Savior accepted that night the invitation to enter the house of His disciples. He sat at meat with them. He took bread, blessed it, broke it, and gave it to them. Their eyes were opened, and they knew Him. Then He vanished out of their sight.

szolgái eljöttek, hogy megkenjék a testét. Amikor odaértek, látták, hogy a kő el lett gördítve a sírbolt bejárata előtt, és nincs ott az Ő teste.

A közelben álló két angyal eképpen kérdezte őket rémületük okáról:

„Mit keresitek a holtak között az élő?”

Nincs itt, hanem feltámadott: emlékezzetek rá, mint beszélt néktek, még mikor Galileában volt,

Mondván: Szükség az ember Fiának átadatni a bűnös emberek kezébe, és megfeszíttetni, és harmadnapon feltámadni.”

Aznap este alkonyatkor két tanítvány Jerusálemből az Emmauszba vezető úton haladt, amikor a feltámadt Úr megjelent nekik és velük tartott.

Lukács könyve lehetővé teszi számunkra, hogy csatlakozzunk hozzájuk azon az estén:

„És lőn, hogy a mint beszélgetének és egymástól kérdezősködének, maga Jézus hozzájuk menvén, velök együtt megy vala az úton.

De az ő szemeik visszatartóztatának, hogy őt meg ne ismerjék.

Monda pedig nékik: Micsoda szavak ezek, a melyeket egymással váltotok jártotokban? és [miért] vagytok szomorú ábrázattal?

Feelvén pedig az egyik, kinek neve Kleofás, monda néki: Csak te vagy-é jövevény Jeruzsálemben, és nem tudod minémű dolgok lettek abban e napokon?”

Elmondták neki, hogy szomorúak, mert meghalt Jézus, akiről bizton hitték, hogy Izráel Megváltója lesz.

A feltámadt Úr hangját minden bizonnal áthatotta a szeretet, amikor e két bánatos, gyászoló tanítványhoz szólt.

Miközben folytattam az olvasást, e szavak megmelengették a szívemet, éppen úgy, mint amikor kisfiú voltam:

„Elközelítének pedig a faluhoz, a melybe mennek vala; és ő úgy tőn, mintha tovább menne.

De kényszeríték őt, mondván: Maradj velünk, mert immár beestvéledik, és a nap lehamatlott! Beméne azért, hogy velök maradjon.”

Aznap éjjel a Szabadító elfogadta a meghívást, hogy betérjen tanítványai házába. Az asztalukhoz ült. Vette a kenyeret, megáldotta, megtörte és nekik adta. Megnyíltak a szemeik, és megismerték Őt. Ekkor eltűnt a szemük előtt.

Luke recorded for us the feelings of those blessed disciples: “And they said one to another, Did not our heart burn within us, while he talked with us by the way, and while he opened to us the scriptures?”

The two disciples then rushed back to Jerusalem to tell the eleven Apostles what had happened. As they were sharing their experience, the Savior appeared again.

He stood in the midst of them and “saith unto them, Peace be unto you.” He then reviewed the prophecies of His mission to atone for the sins of all His Father’s children and to break the bands of death.

“And said unto them, Thus it is written, and thus it behoved Christ to suffer, and to rise from the dead the third day:

“And that repentance and remission of sins should be preached in his name among all nations, beginning at Jerusalem.

“And ye are witnesses of these things.”

Just as His beloved disciples, every child of Heavenly Father who has chosen to enter through the gate of baptism is under covenant to be a witness of the Savior and to care for those in need throughout our mortal lives. This commitment was made plain for us by the great Book of Mormon prophet Alma centuries ago at the Waters of Mormon:

“As ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another’s burdens, that they may be light;

“Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places ... , even until death, that ye may be redeemed of God, ... that ye may have eternal life.”

As you are faithful to these promises, you will find that the Lord keeps His promise to be one with you in your service, making your burdens light. You will come to know the Savior, and in time you will come to be like Him and “be perfected in him.” By helping others for the Savior, you will find that you are drawing nearer to Him.

Many of you have loved ones who are wandering off the path to eternal life. You wonder what more you can do to bring them back. You

Lukács feljegyezte ezeknek az áldott tanítványoknak az érzéseit: „És mondanak egymásnak: Avagy nem gerjedezett-é a mi szívünk mi bennünk, mikor nekünk szóla az úton, és mikor magyarázá nekünk az írásokat?”

A két tanítvány ezután visszasietett Jeruzsálembe, hogy elmondja a tizenegy apostolnak, mi történt. Miközben beszámoltak az élményükről, a Szabadító újra megjelent.

Ott állt közöttük, és „monda nekik: Békesség néktek!”. Felidézte a küldetéséről szóló próféciákat, melyek szerint az Atya minden gyermeke bűneiért engesztelést hoz, és szétszakítja a halál kötelékeit:

„És monda nekik: Így van megírva, és így kellett szenvedni a Krisztusnak, és feltámadni a halálból harmadnapon:

És prédikáltatni az ő nevében a megtérésnek és a bűnök bocsánatának minden pogányok között, Jeruzsálemtől elkezdve.

Ti vagytok pedig ezeknek [tanúi].”

Szeretett tanítványaihoz hasonlóan, Mennyei Atyánk minden gyermeke, aki úgy döntött, hogy belép a keresztesítés kapuján, szövetség alatt áll, miszerint a Szabadító tanúja lesz, és a halandó élet során mindvégig gondoskodik a rászorulókról. Ezt az elkötelezettséget a Mormon könyve-beli nagy próféta, Alma évszázadokkal ezelőtt világossá tette számunkra a Mormon vizénél:

„[S]zeretnétek Isten nyájába jönni és az ő népének neveztetni, és hajlandóak vagytok egymás terheit viselni, hogy azok könnyűek lehessenek;

Igen, és hajlandóak vagytok gyászolni azokkal, akik gyászolnak; igen, és megvigasztalni azokat, akik vigasztalásra szorulnak, és Isten tanújaként állni mindig és mindenben és minden helyen, ...méghez az egészen halálotokig, hogy Isten megválthasson benneteket, ...hogy örök életetek lehessen”.

Amennyiben hűek vagytok ezekhez az ígérekhez, rá fogtok jönni, hogy az Úr betartja az Ő szavát, miszerint szolgálatotok során egy lesz veletek, így könnyítve a terheiteken. Meg fogjátok ismerni a Szabadítót, és idővel olyanná váltok majd, mint Ő, és „tökéletessé [tétettek] őbenne”. Észre fogjátok venni, hogy közelebb kerültök Őhöz, amikor másoknak segítetek a Szabadítóért.

Sokatoknak vannak olyan szeretteik, akik letérőben vannak az örök élethez vezető ösvényről. Nem tudjátok, mi mást tehetnétek még azért,

can depend on the Lord to draw closer to them as you serve Him in faith.

You may remember the Lord's promise to Joseph Smith and Sidney Rigdon when they were away from their families on His errands: "My friends Sidney and Joseph, your families are well; they are in mine hands, and I will do with them as seemeth me good; for in me there is all power."

As you bind up the wounds of those in need, the Lord's power will sustain you. His arms will be outstretched with yours to succor and bless the children of our Heavenly Father.

Every covenant servant of Jesus Christ will receive His direction from the Spirit as they bless and serve others for Him. Then they will feel the Savior's love and find joy in being drawn closer to Him.

I am a witness of the Resurrection of the Lord as surely as if I had been there with the two disciples in the house on Emmaus road. I know that He lives.

This is His true Church—the Church of Jesus Christ. We will, on the Day of Judgment, stand before the Savior, face to face. It will be a time of great joy for those, in this life, who have drawn close to Him in His service and can eagerly anticipate to hear His words: "Well done, thou good and faithful servant."

I testify as a witness of the risen Savior and our Redeemer, in the name of Jesus Christ, amen.

hogy visszahozzátok őket. Számíthattok az Úrra, hogy közeledni fog hozzájuk, ha ti hittel szolgáltok Őt.

Talán emlékeztek az Úr ígéretére, melyet Joseph Smithnek és Sidney Rigdonnak tett, amikor az Ő megbízásából távol voltak a családjuktól: „...Sidney és Joseph barátaim, családokat jól van; az én kezemben vannak, és én úgy teszek velük, ahogyan azt jónak látom; mert énbennem ott van minden hatalom.”

Amikor bekötözték a szükségét látók sebeit, az Úr hatalma megtart titeket. Kitárt karja a ti karjaitokkal együtt segíti és áldja meg Mennyei Atyánk gyermekeit.

Jézus Krisztus minden szövetséges szolgája részesül az Ő iránymutatásában a Lelken keresztül, amint Őérte megáldanak és szolgálnak másokat. Akkor érezni fogják a Szabadító szeretetét, és örömet találnak abban, hogy közelednek Őhöz.

Éppen olyan biztos tanúja vagyok az Úr feltámadásának, mintha én magam is ott lettem volna a két tanítvánnyal az Emmauszba vezető út melletti házban. Tudom, hogy Ő él.

Ez az Ő igaz egyháza – Jézus Krisztus egyháza. Az ítélet napján a Szabadító előtt fogunk állni, szemtől szemben. Nagy öröm ideje lesz ez azok számára, akik ebben az életben Őt szolgálva közelednek Őhöz, és akik alig várják, hogy hallják szavait: „Jól vagyon, jó és hű szolgám”.

Erről teszek bizonyosságot a feltámadt Szabadító, a mi Megváltónk tanújaként, Jézus Krisztus nevében, ámen.